

Marc Puigtió: «Una persona d'ERC de Barcelona em va dir que em cuidarien i tindria cadires»

Marc Puigtió va renunciar a ser alcaldable d'ERC a Girona després de la filtració d'uns àudios en què carregava contra companys del partit

Ha passat més d'un mes des que es van filtrar els àudios. Amb perspectiva, què creu que va passar realment? El que va passar és que es van publicar unes gravacions fetes sense el meu consentiment. Una part d'aquests àudios feia aproximadament un any que s'havien gravat i es van acabar filtrant amb una finalitat que, al meu entendre, era fer-me mal. I ho van aconseguir. Aquesta persona volia destruir la meua carrera política i és el que va acabar passant. Quan descobreix que la conversa s'ha fet pública, quina és la primera trucada que rep d'ERC? No recordo qui va ser el primer d'Esquerra que em va trucar. Jo ja havia explicat als companys que sospitava que m'havien gravat i em van dir que, si acabava sortint alguna cosa, ho gestionàvem. El primer missatge que recordo és de Carles Ribas, de Junts, que em va dir: «Això és denunciable». En aquell moment encara no havia vist ni el vídeo. ERC li obre un expedient gairebé immediatament. Abans de fer-ho públic, algú del partit escolta la seva versió? L'expedient s'obre per investigar què havia passat, no contra mi directament. La idea era escoltar la meua versió i la de la resta de persones implicades, però això ja no va arribar a tirar endavant perquè poc després vaig decidir plegar de tot. Vostè ha defensat que els àudios estaven editats i fora de context. Què faltava en els fragments publicats? Eren converses molt més llargues. Un dels primers talls corresponia a un cafè en què explicava la situació que vivia el partit després d'unes primàries que havia guanyat per un sol vot, en un moment de molta tensió i pressions. L'altra gravació era una trucada de mesos després. Jo li demanava que em deixés al marge perquè estava intentant construir un projecte nou i plural a Girona. Per què mantenia contacte amb aquell perfil? Què buscava exactament parlant-hi? No buscava res en concret. En aquella època parlava amb tothom i ell se'm va presentar com un estudiant de periodisme que començava, cosa que em va generar confiança. La meua obsessió era construir un projecte de ciutat per sobre dels partits. Havíem reunit més d'un centenar de persones i mai els preguntava si eren de dretes o d'esquerreres. Volia escoltar la ciutat. Potser l'error va ser intentar portar després aquell projecte cap a Esquerra, perquè vam començar a perdre gent. Si pogués tornar enrere, no intentaria integrar Moviment Gironí dins d'ERC? La meua obsessió era ajuntar les dues coses. Jo era d'Esquerra Republicana, el partit que sempre havia votat i amb el qual m'havia presentat a Sant Julià, però pensava que ERC a Girona estava acabada. Volia crear alguna cosa nova, una plataforma que pogués atraure també gent que no votés Esquerra, i combinar-la amb l'experiència del partit. Crec que l'error va ser intentar fusionar aquestes dues realitats. En aquella conversa afirma que el regidor Àdam Bertran havia comprat una escola bressol i que hi anava mentre estava de baixa. Manté avui el que va dir sobre ell? Sí, ho mantinc. En aquell moment hi havia molta tensió interna i, a vegades, acabes dient coses que poden ferir o molestar els companys. Quan vaig renunciar ja vaig demanar disculpes per les paraules que havia utilitzat. Crec que em tocava fer-ho i no vull donar més recorregut a aquest tema. Quan trasllada aquesta informació sobre el regidor Àdam Bertran a una persona externa al partit, què pretenia aconseguir amb aquella filtració? En aquella conversa vam parlar de moltes coses. Ell em retreia com estava governant Esquerra a la ciutat i jo li explicava que no compartia moltes de les coses que s'estaven fent des del govern. Pensava que el partit estava desdibuixat i que no tenia veu pròpia a Girona. Havíem de marcar posicionament i explicar què pensava ERC sobre qüestions com l'ocupació, la seguretat o la cultura. Jo intentava explicar quin projecte volíem per a Girona. En un dels àudios afirma que volia «fotre'ls fora a tots» i «quedar-se Esquerra». Era una exageració d'una conversa privada o descrivia realment l'estratègia que tenia per a ERC Girona? Les dues coses. Era una conversa privada i, en aquest context, pots dir les coses d'una manera que no utilitzaries en públic. Però també hi havia una estratègia coneguda: jo havia guanyat les primàries per un sol vot i després vaig impulsar una moció

de censura que va comportar una nova executiva. La voluntat era construir una cosa nova dins d'un espai que estava molt trencat. Després de les primàries s'incorporen nous militants a ERC Girona, alguns del seu entorn. Va animar personalment aquestes persones a afiliar-se? Sí, en alguns casos. El nostre objectiu era guanyar la moció de censura i necessitàvem nous militants. Molts venien de Moviment Gironí i encara avui continuen a ERC. Quan jo vaig arribar hi havia uns 80 militants i en marxar n'hi havia prop de 100. Era gent nova que, al meu entendre, modernitzava, rejuvenia i feminitzava el partit. El 6 d'agost renuncia a ser candidat i l'endemà deixa també la militància i els càrrecs. Què passa en aquelles hores? Vaig necessitar 24 o 48 hores per assumir que havia de plegar de tot. Jo tenia prevista la meua sortida de la política després de les municipals del 2027, però fer-ho d'un dia per l'altre és dur. Després una persona de Barcelona em diu: «No et preocupis, et cuidarem», i que podia tenir cadires en determinats llocs. En aquell moment decideixo trencar el carnet. Jo no havia entrat en política per tenir una cadira. Quan li ofereixen aquestes «cadires», què li demanen a canvi? Res. Jo ja havia renunciat a ser alcaldable. Em van dir que era per «cuidar-me», que no plegués. Però crec que vaig cometre un error i he de ser coherent amb la decisió que vaig prendre. Considera tancada definitivament la seva etapa política? Ara em toca fer un pas al costat, dedicar-me a la família i a la feina. He rebut moltes trucades i missatges de gent que em demana que continuï, més de les que esperava, però vull ser coherent amb la decisió que vaig prendre.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/09/25/marc-puigtio-persona-d-erc-134649162.html>